

טמא מי נדה לא זרך עליו טמא הוא והיתה להם
לחיקת עולם ומזה מי הנדה יכbs בגדיו והגע במי
הנדה יטמא על הארץ וכל אשר יגע בו הטמא יטמא
והנפש הנעה הטמא על הארץ

ויבאו בני ישראל כל העדה מזרבר צן בחודש הראשון
וישב העם בקדש ותמה שב מיריב ותלבר שב ולא
יה מים לעדרה ויקהלו על משה ועל אהרן ירב העם
עם משה ויאמרו לאמר וכל גוענו בא על אוחינו לפני
יהות ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המזרבר הזאת
למזה שב אנדרנו ובעירנו ולמה העליתנו ממצרים
להביא אהנו אל המקום הרע זה לא מקום זרע
וთאה ואבן ורימון ומים אין לשאות יבא משה ואהרן
מן הקהל אל פתח את מועד ויפלו על פניהם וירא
כבד יהוה אליהם

וידבר יהוה אל משה לאמר קוז את המיטה והקהל
את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע
לעיניהם ונתן מימיו והוציאת להם מים מן הסלע
והשकית את העדה ואת בעירם ויקוז משה את המיטה
מן פני יהוה כאשר עזתו ויקהלו משה ואהרן את
הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים
המן הסלע זה נוציא לכוב מים וירב משה את ידו
ויראת הסלע בקיטה פועלם יוצאי מים רבים והשתת
העדת ובערים ויאמר יהוה אל

משה ואל אהרן יען לא האממת בז להקריב נז לער
בני ישראל לכין לא תביינו את הקהל זה אל הארץ
אשר נתתי להם המטה מי מריבה אשר רבוני ישראאל
את יהוה ויקדש בם וישלח משה
מלאים מקדש אל מלך ארום כה אמר אוחן